

[Arbejdsministeren.]

til sikring af feriegodtgørelse samt tillige til at overveje en afløsning af det nu anvendte feriemærkesystem.

Som det vil være tinget bekendt fra mit svar den 13. oktober i år på et spørgsmål fra hr. Valbak, er arbejdet i dette udvalg endnu ikke afsluttet, og det skyldes hovedsagelig, at hovedorganisationerne føler, at udvalgets problemer har en vis forbindelse med spørgsmål, som hører under arbejdsmarkedets parters overenskomstforhandlinger. En garantiordning, også den af socialdemokratiet nu foreslåede, forrykker bl. a. grundlaget for de mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening aftalte særlige standardordninger for udbetaling af ferieløn, og LOs forretningsudvalg ønsker ifølge det, der er tilkendegivet over for mig, at få klarlagt under de igangværende overenskomstforhandlinger, om disse standardordninger bør fortsætte.

Jeg har så sent som den 13. oktober i år givet udtryk for, at jeg mener at burde acceptere denne holdning hos hovedorganisationerne, og det er stadig mit standpunkt, som jeg håber, at forslagsstillerne efter nærmere overvejelse vil kunne tilslutte sig.

Til det foreliggende lovforslag knytter der sig en lang række problemer, som forslaget ikke antyder nogen løsning på.

Der tales i § 3, stk. 1, om virksomheders konkurs, betalingsstandsninger m. v. Det antydes ikke, hvad dette „m. v.“ indeholder. Betyder det, at ordningen også skal omfatte akkord, moratorium, betaling fra insolvente dødsboer samt likvidation af aktieselskaber?

Efter § 2 omfatter lovforslaget alle lønmodtagere, der er beskæftiget her i riget. Det må altså betyde, at forslaget også omfatter bl. a. ledende funktionærer i aktieselskaber og også personer, der i kraft af aktiebesiddelse kan udøve en væsentlig indflydelse på virksomheden, som de er ansat på, men kan det være rigtigt? Og kan det være rigtigt, at garantien skal omfatte lønkrav uden nogen som helst tidsmæssig begrænsning? Der antydes i hvert fald hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne noget som helst forbehold i den henseende.

Det fremgår endvidere af forslaget, at der skal ikke være loft over den enkeltes lønkrav, der således skal dækkes af ordningen. Formuleringen af lovforslagets § 4, stk. 2,

giver anledning til tvivl om, hvorvidt man ønsker at fravige den gældende regel, hvorefter skifteretten afgør, hvorvidt og med hvilket beløb et lønkrav kan anerkendes.

Endvidere fremgår der af lovforslaget intet som helst om, hvorvidt løngarantien alene omfatter nettolønnen, altså det beløb, der efter kildeskattetræk tilkommer løntageren, eller om garantien omfatter den samlede bruttoløn. Det er unægtelig ikke helt uden betydning, hvad forslaget i den henseende egentlig nærmere går ud på. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at formanden for Kommunernes Landsforening har bebudet et kommunalt ønske om, at der foretages en ændring i konkursloven, sådan at kildeskattetrækket får samme placering i konkursordenen, som løntilgodehaveren har.

Min sammenfattende vurdering af lovforslaget må således, som jeg allerede har nævnt, være, at det ikke er et egnet grundlag for folketinget at lovgive på, selv om jeg naturligvis er rede til ved besvarelse af spørgsmål fra folketingsudvalg eller på enhver anden rimelig måde at bistå i det videre arbejde så godt, jeg kan.

Socialdemokratiet har tidligere ved adskillige lejligheder i stedet for selv at udforme konkrete lovforslag på komplicerede områder — og dette er et kompliceret område — valgt at henstille til vedkommende minister enten at udforme forslag eller at nedsætte et sagkyndigt udvalg med den opgave at udarbejde lovforslag med en given målsætning. Jeg synes, det havde været en nærliggende fremgangsmåde også i dette tilfælde, og det er vel tænkeligt, at det bliver det endelige resultat af overvejelserne i folketingsudvalget, der kan forventes nedsat.

Jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt, om måske netop det udvalg, der som tidligere nævnt allerede eksisterer, og som har til opgave at overveje det ønskelige i at etablere en særlig garantiordning til sikring af feriegodtgørelse i tilfælde af konkurs m. v., får sin opgave udvidet til også at omfatte en garantiordning for lønkrav, og at udvalget på denne baggrund udvides bl. a. med repræsentation fra justitsministeriet og fra ATP, som jeg er enig med forslagsstillerne i at det kan være nyttigt at inddrage i det videre arbejde.